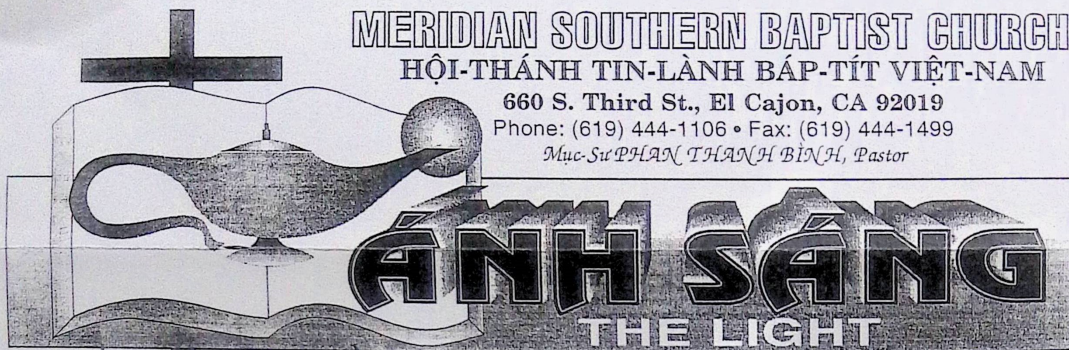

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH HỘI-THÁNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM

660 S. Third St., El Cajon, CA 92019
Phone: (619) 444-1106 • Fax: (619) 444-1499
Mục-Sư PHẠM THẠNH BINH, Pastor

SỐ 730

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thư Thiên 119:105

August 7th 2022. Vol. 47. No. 8

SỐ 730 * Chúa Nhật, ngày 7 tháng 8 năm 2022

HẾT MÌNH

Chúa Jêsus truyền người thuộc về Ngài: "Người phải hết lòng, hết hồn, hết trí, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời ... và yêu người lân-cận như mình," (Mác 12:30-31). Chúa đòi hỏi "kính mến" Chúa với 4 "hết". Tôi đã luận "Hết lòng, hết hồn, hết trí, hết sức". Nay đến "yêu người lân-cận như mình" là "hết mình".

Thể-hiện yêu Chúa là yêu người. Lời Kinh-Thánh khẳng định: "Ai yêu Đức Chúa Trời, thì cũng phải yêu anh em mình." (1 Giăng 4:21). Nên, yêu Chúa "hết lòng, hết hồn, hết trí, hết sức", thì tất nhiên "yêu người lân-cận" hết mình, là "yêu người lân-cận" như yêu chính mình.

Ai là "người lân-cận" của Cơ-đốc nhân? Tiếng Việt mình hay, "người lân-cận" không phải là người bên cạnh mình, mà là người ta "lân-la kẻ cận". "Người lân-cận" là người chúng ta có thể giao-tiếp, chuyện-trò và được tiếp nhận.

Cơ-đốc nhân "yêu người lân-cận" trước hết là muốn "người lân-cận" "không bị hư-mất mà được sự sống đời-đời" (Giăng 3:16) như mình.

Có lần Chúa Jêsus giảng-đạy, Ngài nhắc mọi người phải "yêu người lân-cận". Thầy dạy luật hỏi Chúa: "Ai là người lân-cận tôi?". Chúa Jêsus đã dùng câu chuyện Người Sa-ma-ri nhân-lành được ghi trong Lu-ca 10:30-37 như vậy:

"Có một người từ thành Giê-ru-sa-lem xuống thành Giê-ri-cô, lâm vào tay kẻ cướp, nó giật lột hết, đánh cho mình mấy bị thương rồi đi, để người đó nửa sống nửa chết. Vả, gặp một thầy tế-lê đi xuống đứng đó, thấy người ấy, thì đi qua khỏi. Lại có một người Lê-vi cũng đến nơi, lại gần, thấy, rồi đi qua khỏi. Song có một người Sa-ma-ri đi đường, đến gần người đó, ngó thấy thì động lòng thương; bèn áp lại, lấy dầu và rượu xức chỗ bị thương, rồi rịt lại; đoạn, cho cỡi con vật mình đem đến nhà quán, mà săn-sóc cho. Đến bữa sau, lấy hai đơ-ni-ê đưa cho chủ quán, dặn rằng: Hãy săn-sóc người này, nếu tốn hơn nữa, khi tôi trở về sẽ trả. Trong ba người đó, người tưởng ai là người lân-cận với kẻ bị cướp. Thầy dạy luật thưa rằng: Ấy là người đã lấy lòng thương-xót đãi người."

Người Sa-ma-ri đã cứu người Giu-đa, khác sắc tộc và khác cả giá-trị tâm-linh. Người Sa-ma-ri đã cứu "người lân-cận" cách dễ-dàng, vì người được cứu thụ động, không phản-kháng. Nhưng Cơ-đốc nhân muốn "người lân-cận" được cứu như mình, thường bị chống đối, hay không quan-tâm khi được "làm chứng" về Cứu Chúa Jêsus đến "người lân-cận". Ta-on Chúa, Ngài biết được khó-khăn này, nên Ngài đã ban Thánh-Linh cho con-cái Ngài, như lời Ngài phán: "Nhưng khi Đức Thánh-Linh giảng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem ("người lân-cận", rồi sau đó xa hơn), cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng đất" (Công-vụ các sứ-đồ 1:8).

Chinh Chúa Jêsus "đến thế-giới để cứu-vớt kẻ có tội" (1 Ti-mô-thê 1:15) cũng bị chống đối. "Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối-tâm, tối tâm chẳng hề nhận lấy sự sáng." (Giăng 1:4-5). Nhưng Cơ-đốc nhân vẫn kiên-trì "làm

chứng" về Chúa cho "người lân-cận" chỉ vì "yêu người lân-cận như mình". "Người lân-cận" phải được cứu như chính mình.

Cơ-đốc nhân "yêu người lân-cận" với "sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta" (Rô-ma 5:5). Nên, dầu bị chống-đối vẫn tìm hết cách làm chứng cho "người lân-cận". Thời thiếu-niên, tôi sống ở Hà-Nội. Tôi biết một ông đi cắt tóc dạo, ông là Cơ-đốc nhân. Khi một người gọi ông đến cắt tóc, ông đặt thùng đồ nghề cho người đó ngồi, rồi cắt tóc. Trong khi cắt tóc, ông "làm chứng" về Cứu Chúa Jêsus, người đó lắng đầu, không muốn nghe. Ông nói:

- Đừng lắc đầu, kéo cắt hư tóc, ngồi yên nhé. Thế là người đó ngồi yên và ông tiếp-tục "làm chứng" về Chúa. Với cách này, ông đã giúp được nhiều người tin nhận Chúa làm Cứu Chúa của mình.

Ở Mỹ, tôi biết một người Việt có tiệm chữa xe rất đông khách, nên giàu có. Người Việt mua ngôi nhà trong khu giàu có. Nhà bên cạnh người Việt là nhà một giáo-sư đại học người Mỹ. Khi ông này biết người Việt là người chữa xe nên ông thường nhờ người Việt chăm-sóc mấy cái xe đắt giá của ông, và ông người Việt giúp ông "free". Hai người trở nên thân-cận, ông Giáo-sư thường mời ông Việt qua nhà ăn tối, hay trò-chuyện. Ông Việt là Cơ-đốc nhân, ông muốn "làm chứng" về Chúa cho ông Giáo-sư, nhưng rất ngại về trình độ học-thức rất kém của mình, và rất sợ khi "làm chứng" mà bị giáo-sư hỏi thì không biết phải trả lời thế nào. Nhưng không "làm chứng" cho "người lân-cận" là ông cảm thấy bất an. It lâu sau, ông quyết-định "làm chứng" về Chúa cho ông Giáo-sư, vì lòng yêu-mến, muốn Giáo-sư được cứu như chính mình. Trong một buổi "trà đàm", ông Việt nói với Giáo-sư:

- Tôi rất yêu-mến Giáo-sư, và muốn nói với Giáo-sư một điều rất quan-trọng và cần-thiết cho Giáo-sư, nhưng với điều-kiện Giáo-sư đừng hỏi tôi điều gì. Vì Giáo-sư nghe như vậy, bèn nói:

- Ông cứ nói, tôi lắng nghe đây. Thế là ông Việt "làm chứng" với cả nhiệt tình. Sau đó vì Giáo-sư nói:

- Xin cho tôi hỏi một câu. Ông Việt trả lời:

- Tôi đã nói trước với ông rồi, xin đừng hỏi gì hết.

- Cho tôi hỏi một câu thôi, hãy cho tôi hỏi một câu thôi. Người Việt bèn gật đầu.

- Sao một điều quan-trọng như vậy, mà bây giờ ông mới nói? Và sau đó, vì Giáo-sư đã tin nhận Chúa làm Cứu Chúa của mình.

Cơ-đốc nhân phải nhớ Đức Thánh-Linh trong chúng ta sẽ giúp chúng ta mạnh-dạn "làm chứng" về Chúa.

Con cái Chúa trong Hội-Thánh chúng ta sanh-hoạt là "người lân-cận" chúng ta. Ta-on Chúa, tất cả con-cái Chúa đều có "Cha chúng ta ở trên trời" (Ma-thi-ơ 6:9), nên con-cái Chúa là "anh em chung một nhà", và chúng ta tuân theo lời Kinh-Thánh: "Hãy ở với nhau cách nhân từ, đầy-dẫy lòng thương-xót, tha-thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha-thứ anh em trong Đấng Christ vậy." (Ê-phê-sô 4:32).

Người Việt mình có câu: Thật-thà, tha-thứ thường thua thiệt. - thua-thiệt cho mình, nhưng lợi ích cho người.

Theo xã-hội học, người đem lợi ích cho người là người biết dùng chính thân-thể mình:

- Dùng tay để giúp-đỡ người khác.
- Dùng mắt để thấy sự khốn-khổ của tha-nhân.

- Dùng **chân** đi đến người cùng khổ.
- Dùng **miệng** để an-ủi người bất hạnh.
- Dùng **tai** để biết nghe lời than-trách.
- Dùng **vai** để gánh-vác trách-nhiệm mình, và chung vai với người khác để hoàn tất trách-nhiệm.

Cơ-độc nhân, theo lời Kinh-Thánh dạy: Hãy "đăng thân-thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời" (Rô-ma 12:1). Cơ-độc nhân hãy:

- Dùng **tay** "nâng-đỡ những kẻ yếu-đuối" (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:14) với "sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi." (II Cô-rinh-tô 12:9).

- Dùng **mắt** để nhìn thấy "họ sẽ bị hình-phạt hư-mất đời-dời" (II Tê-sa-lô-ni-ca 1:9), và tìm cách giúp họ "không bị hư-mất mà được sự sống đời-dời" (Giăng 3:16).

- Dùng **chân** đi - "Chúng ta hãy đi đến cùng người" (Giăng 11:15) với Chúa và luôn nhớ "bàn chân người rao-truyền tin-lành là tốt-đẹp biết bao" (Rô-ma 10:15).

- Dùng **miệng** để "khi tôi mở miệng ra, Chúa ban cho tôi tự-do mọi bề, bày-tỏ lẽ mầu-nhiệm của Tin-Lành" (Ê-phê-sô 6:19), và "Nguyên môi-miệng tôi đồn ra sự ngợi-khen Chúa" (Thi-Thiên 119:171).

- Dùng **tai** "nghe mọi điều ta phán cùng người" (Ê-xê-chi-ên 44:5) qua Kinh-Thánh.

- Dùng **vai** "mỗi ngày vác thập-tự giá mình mà theo ta" (Lu-ca 9:23), là "làm xong công việc Cha giao cho làm" (Giăng 17:4).

Cơ-độc nhân "yêu người lân-cận" là con-cái Chúa trong Hội-Thánh, phải tận-dụng "thân-thể mình" để gây-dụng "thân-thể Đấng Christ, là Hội-Thánh" (Cô-lô-se 1:24).

Tất cả Cơ-độc nhân đều là người hầu-việc Chúa như lời Kinh-Thánh khẳng-định: "Vả, ấy là nhờ ân-điển mà anh em được cứu, đều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình, vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jê-sus-Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm-sẵn trước cho chúng ta làm theo." (Ê-phê-sô 2:8-10). Mỗi người sau khi tin-nhận Chúa Jê-sus làm Cứu-Chúa của mình, liền được "Ngài ban cho quyền-phép (tái-sanh) trở nên con-cái Đức Chúa Trời" (Giăng 1:12), để làm việc Ngài như lời Chúa Jê-sus khẳng-định: "Quá-thật, quá-thật ta nói cùng các người, người nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm." (Giăng 14:2). Mỗi Cơ-độc nhân "làm việc" Chúa theo "ơn đã ban cho chúng ta" (Rô-ma 12:6). Người ta ước tính độ 90% Cơ-độc nhân không biết "ơn (Ngài) đã ban cho" mình, nên không biết "quản-lý trung-tin giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời" (I Phi-e-rơ 4:10).

Phao-lô biết rõ "ơn" mình có và "làm việc" Chúa với "ơn, Ngài ban cho". Phao-lô đã thành-công trong công-việc Chúa, và Phao-lô đã nói lên sự thành-công của mình như vậy: "Nhưng tôi nay là người thế nào, là nhờ ơn Đức Chúa Trời, và ơn Ngài ban cho tôi cũng không phải là unction vậy. Trái lại, tôi đã làm việc nhiều hơn những người khác, nhưng nào phải tôi, bèn là ơn Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi." (I Cô-rinh-tô 15:10). Người làm việc Chúa mà không làm theo "ơn (Ngài) ban cho" là "chạy bá-vơ, ... đánh gió" (I Cô-rinh-tô 9:56).

Tôi tạ-ơn Chúa, tôi đã biết "ơn (Ngài) ban cho" và không bao giờ dám "bỏ quên ơn ban trong lòng con" (I Ti-mô-thê 4:14), nhưng luôn tận dụng.

Tôi "yêu người lân-cận" làm việc Chúa, nên đã viết **Ân-Tử Thánh-Linh** để giúp người "làm việc Chúa" biết "ơn (Ngài) ban cho" và tận dụng.

Mong rằng mỗi Cơ-độc nhân đều "yêu người lân-cận như mình" và "sự yêu-mến Ngài được trọn- vẹn trong chúng ta." (I Giăng 4:12).

YÊU TẤT CẢ NHƯ TA YÊU MÌNH VẬY

"Dân sự hà-hiệp nhau, người với người, lân -cận với lân-cận, con nít lân-lướt người già-cả, kẻ hèn-hạ lân-lướt người tôn-trọng." Ê-sai 3:5

Có hai người ... là có ngay va-chạm
Sự thuận-hòa như tơ lưới mong-manh
Nên hận-thù, nên xung-khắc, chiến-tranh
Làm rối-loạn mọi an-ninh xã-hội,

Hà-hiệp nhau ở chỗ nào cũng có
Trong gia-đình, trong công-sở ... hà rầm
Đùng nói chi trại cải-tạo, trại giam
Có chút ít quyền-hành là ... hà-hiệp.

Khó tìm được nơi đâu ... hàng xóm tốt
Hờ cái gì mất cái đó ... là thường
Muốn yên tâm, ta kín cổng cao tường
Làm cửa sắt, và ... sấm vãi khẩu súng,

Hỏi cụ già: Cụ sợ gì nhiều nhất
Cụ ... vuột rã, cụ chậm-rãi trả lời:
Tôi bây giờ đã gần đất xa trời
Không sợ chết, nhưng tôi "gờm" con nít.

Người hèn-hạ, không cứ người ... it học
Có những anh càng bằng cấp, càng hèn
Anh đội trên, anh đạp dưới ... đã quen
Anh xứng đáng được kể là ... hèn-hạ.

Chúa đã dạy từ ngàn xưa xa lắc
Đến ngày nay Lời Chúa vẫn âm vang
Ta có nghe, ta có thực-hành chăng:
Yêu tất cả như ta yêu mình vậy.

Thực-hành được thì ta ... vinh Danh Chúa
Người anh em, người lân-cận, người tình
Ồi mặt trời rực-rỡ ánh bình-minh
Đem hạnh-phúc thiên-đàng vào ... cuộc sống.

Tường-Lưu

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- Ông Âu-văn-Thiên - San Diego, CA	50\$00
- Ông Trương-Hanh - Everetta, WA	20\$00
- Bà Tôn-Thảo - San Diego, CA	50\$00
- Ông Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, HI	20\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA	200\$00
- Ông MS Nguyễn-Phú-Đức - Annandale, VA	30\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

* Tiền bưu-phí gửi **Anh-Sáng** đi khắp nước Mỹ và 25 quốc gia mỗi tháng trong-bình trên 1,000\$00. Mong con-cái Chúa dư phần hầu đủ bưu phí. Cảm-ơn.

SÁCH CHỨNG-ĐẠO

- **Đạo Nào Cũng Tốt** - All Religions Are Equally Good - Song ngữ Việt Anh. Phân tách khác biệt giữa Phật Giáo và Cơ-đốc giáo. Sách tôi viết từ năm 1980, khởi đầu in 5,000 cuốn. Sau in tiếp và mới in lần thứ 15, năm 2022. Tổng số sách phát hành là 22,600 cuốn.

- **Thuyền Hòn Neo Bến** - BS Châu-Ngọc-Hiệp viết và in trên 20,000 cuốn. Tôi đã gửi đến các Mục-sư và Hội-Thánh 1,150 cuốn.

* Quý Vị cần hai sách trên để "làm chứng". Xin cho tôi biết, tôi sẽ gửi đến Quý Vị.

* Hãy tặng sách cho "người lân-cận", lưu-tâm "làm chứng" và cầu-nguyện cho họ.

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION

2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040

INFO@SALVATIONVBC.ORG

SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Như Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tội lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT. Rô-ma 3:23, 6:23, Ê-xê-chi-ên 18:4)

"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hoa thưởng lại với Thượng Đế cả." "Như ăn sủng, anh chị em được cứu rồi ... không phải do công đức." (KT. Rô-ma 3:20, Ê-phê-sô 2:8-9)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế

"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần duy nhất để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT. Rô-ma 5:8, I Phi-rơ 3:18)

"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT. Mác 1:15, Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)